

Færdselsprøve i Viborg den 08-11-2008

Jeg vil lige fortælle lidt om prøven i dag i Viborg. Jeg var selv oppe sidste år i den samme prøve, og der er meget stor forskel, men det var jo heller ikke den samme dommer, så det var dejligt at se hvordan sådan en prøve SKAL være. Vi startede i klubben hvor dommeren, Per Svoldgaard fortalte hvad de skulle, og da han var færdig med det, var der væsenstest. Det var Espen, Hans Henrik og Bjarne, der skulle til prøve.

I en færdselsprøve skal man ind to og to, fordi der er langtidsafdækning, så jeg gik ind som 4 mand. Jeg fik lov til at starte med langtidsafdækning, mens Espen var inde, og det gik rigtig godt. De to næste var så Bjarne og Hans Henrik, og det gik også rigtig godt. Da de var færdige med lydigheden, skulle vi lige have en kop kaffe, og et stykke mad som Kirstin havde lavet, så skulle vi ind til byen, (og det er der hvor det skiller sig ud, fra det jeg før har oplevet).

Vi startede med, at der kom en løber. Her kom løberen og puffede til hundeføreren ved skulderen. Bagefter kom der en på cykel og ringede med klokken lige ude for hunden, og det bestod de alle med glans. (Da jeg var oppe, kom løberen helt uventet, og jeg blev skubbet så hårdt, at jeg var tæt på at vælte, og så foregik det i øvrigt på træningspladsen!). Dernæst skulle de lave en sid ud til en meget trafikeret rundkørsel, rundkørslen ved Viborg sygehus, og efterfølgende en dæk. Så kom den del hvor hundene skulle være bundet af alene, og der skulle kom en hund gående forbi 3-5 skridt fra. (Da jeg var oppe, var det hund mod hund, for der var ikke plads til andet, og dommeren rørte ved min hund på både benene og rykkede hende lidt i ørene, og smed sin kasket lige ned foran hende, og så kom der en som skulle snakke med dommeren, og han slog dommeren på skulderen for at se hvordan hunden reagerede!!!). Det var der slet ikke noget af i dag, og alle 3 bestod med glans.

Vi er ofte rundt og se prøver, standarden er ikke altid så høj synes jeg, men det hundearbejde, der blev vist i dag er flot over gennemsnittet. Dernæst har man fået en dommerbedømmelse, som er lige efter bogen, og hvor hundeføreren med stolthed kan sige at man er bestået, og hvor man har en realistisk fornemmelse af hvor man ligger med sin hund. Vi er desværre ofte vidne til at enkelte dommere/dommer ikke har fattet hvad dommergerningens principper går ud på, og man går derfra med en meget dårlig smag i munden.

Så jeg vil til at slutte af for denne gang, men det har været en rigtig hyggelig dag, hvor Pat og Kirstin fortalte om nogen oplevelser, som de har haft sammen.

Hilsen Leisa og Lone.